

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 71.

Tolvte Session.

22de Møde.

Onsdagen den 31te Decbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Klein: Det første af de stillede Forslag gaaer ud paa, at der i § 4 udelades Ordene: „samt Suppleanterne“, hvilke Ord, som jeg bemærkede ved 2den Behandling, hidrøre fra den Skikkelse, hvori Lovudkastet blev forelagt forrige Gang, men ere uforenelige med Lovudkastet, saaledes som det nu foreligger, navnlig efter den Forandring, som der er skeet med Hensyn til Søs- og Handelsrettens Sammensætning. Hvad angaaer det Forslag, som er stillet under Nr. 2, da maa jeg begynde med den Bemærkning, at det i for sig er mig ukjært at skulle bidrage til til 3die Behandling at fremkalde et Forslag, der gaaer imod Afstemningen ved 2den Behandling, da det efter min Anskuelse i Almindelighed ikke er rigtigt ved 3die Behandling at gjenoptage Forhandlingen om et Spørgsmaal, som har fundet sin Afgjorelse ved 2den Behandling. Naar jeg imidlertid med 14 andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille dette Forslag, saa er jeg bleven bevæget dertil ved den Betragtning, at det Forslag om en Tilføining til § 15, der blev vedtaget ved forrige Behandling, efter min Overbeviisning med Urette er blevet bragt ind i og ikke hører hjemme i Lovforslaget, og at den Omstændighed, at det forrige Gang blev vedtaget med en ringe Majoritet, nemlig kun 6 Stemmers, kunde give nogen Udset til, at det denne Gang maatte være muligt at faae et

andet Resultat bragt tilveie, navnlig med Hensyn til, at der ved forrige Behandling var endeel Medlemmer fraværende ved Afstemningen. Hvad Realiteten af det Spørgsmaal angaaer, hvorefter det her dreier sig, skal jeg ikke udtale mig vidtløftigere, da det var Gjenstand for en mere udførlig Forhandling ved denne Sags anden Behandling, hvortil jeg kan henvise. Jeg skal blot gjentagende gjøre opmærksom paa, at det, man ønsker, nemlig en Omordning af den hele Maade, hvorpaa Strandingsvæsenet er ordnet, opnaaer man slet ikke ved dette Forslag, da det er de færreste Tilfælde, Strandingsvæsenet vedkommende, som ere Gjenstand for Rettergang, og at ligesom man derved ikke naaer, hvad man vil, men maaskee snarere det Modsatte, nemlig at udskyde den Revision, man ønsker, og som man anseer for saa hensigtsmæssig, saaledes vil Forslaget, som det blev vedtaget forrige Gang, føre til Uretfærdighed og Ubillighed, forsaavidt mange Folk, og navnlig ofte de mindre Formuende, der mindst kunne taale det, derved udsættes for at blive dragne fra deres Værnething over til Kjøbenhavn, som kan være langt fjernet fra deres Hjemstavn, hvilket derhos, som det blev nærmere udviklet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. E. Larsen), bliver endnu mere ubilligt, derved at der i Forslaget savnes Bestemmelser om, hvorledes der egentlig skal forholdes med Hensyn til Sagernes Overførelse fra Hjemthinget til Søs- og Handelsretten i Kjøbenhavn. — Det tredie Forslag maa betragtes som en Redactionsforandring, der maaskee ikke var nødvendig, men som vi have anset det for rigtigt at foretage for at bringe